

KLAS 6 OP SNEEUWKLASSEN :

Dag 9

Nog snel een kort verslagje. De sfeer is opperbest. De kinderen genieten van hun laatste dag. Onder een lichte sneeuwval bouwen ze verder aan hun iglo, houden en sneeuwballengevecht of rusten gewoon even uit.

Gisteren werd het wat later dan gepland. Na een fikse wandeling in de bergen, mochten ze na het avondeten opnieuw gaan stappen. Sommigen met een lang gezicht. Opnieuw wandelen!

Maar, ... de wandeling duurde maar 10 minuten en leidde ons naar een kegelbaan. Gejuich alom. Blij en voldaan waren we rond 10 uur opnieuw in de woning . Uno spelen stond bij de meesten op het programma. Om elf uur gaan slapen? Ja, tot onze buschauffeur langs kwam en ons naar een fuif ging brengen. Een groot deel van de klas stapte op de bus die ons naar Elbigenalp bracht. Daar zouden we eerst nog eens gaan sleeën. Sommigen hadden wel de juiste kleren niet aan en daarom ging de activiteit niet door. Dan maar op de bus met de nodige muziek – onze fuif – Om kwart over elf waren we terug in onze woning. Het was allemaal maar een grap. De meester hebben we nadien nog beet genomen. Charlotte maakte ons wijs dat Annelies had gebraakt. Niet Annelies maar een ballon bevond zich in bed. Voor niets naar boven gerend! We konden er allen goed mee lachen.

De bus zal ons vanavond – juiste uur onbekend- veilig naar Dworp brengen. Juf Hadewijch zal jullie morgenvroeg wel verwittigen wanneer we ongeveer Dworp zullen bereiken.

Nu nog even mee sneeuwballen gooien.

Groetjes en tot morgenvroeg.

Dag 8

Onze Quiz kende gisteren opnieuw een groot succes. Spanning was tot het einde verzekerd. De groep van Rune, Steven, Arthur, Merel en Natacha mochten als beste groep hun prijs in ontvangst nemen. Buiten was het nog steeds aan het regenen en dat duurde tot vanmorgen.

Morgane stond vanmorgen in de belangstelling. Gisteren mocht Annelies de kaarsjes uitblazen, vandaag was het de beurt aan Morgane.

Zondag = uitslapen ?????? Toch niet op sneeuwklassen. Om acht uur opstaan, ontbijten en om negen uur met de bus naar Reutte. We bezochten er een museum van Ehrenberg. (In het spoor van ridder Rüdiger). We pasten er schoenen, deden harnassen of een maliënkolder aan. Leuke omgeving, hier mogen we aan alles aankomen. Omdat we alle vragen correct beantwoordden werden we door de gastvrouw tot ridder geslagen.

Rond een uur of één mochten we onze benen onder tafel steken. Het smaakte.

Als we naar buiten kijken zien we dat de zon met veel moeite er probeert door te breken. Af en toe valt er nog een druppeltje uit de lucht. Morgen zou er meer zon zijn. De kans dat we ons verblijf noodgedwongen zouden verlengen zal niet doorgaan. De bus zal ons morgenavond terug naar Dworp vervoeren. De wegen werden hier heel snel sneeuwvrij gemaakt.

't Is nu bijna halfdrie en de kinderen komen met mondjesmaat naar beneden. De rustpauze is voorbij en ze maken zich klaar voor een namiddagwandeling. Na het vieruurtje kan er nog in de sneeuw gespeeld worden. Hopelijk blijft het droog.

Verslag moet hier worden beëindigd want we kregen onverwacht bezoek van Sandra, de mama van Lander. Leuk. (Ze verbleef hier in de buurt)

Morgen meer.

DAG 7

We werden wakker in een sprookjesachtig landschap. Wow wat mooi, hoorden we her en der zeggen. Je kon geen onderscheid maken tussen straat, voetpad of grasland. Ook de paaltjes die langs de weg staan en de straat moeten aangeven (voor de sneeuwruimers) zijn bijna allemaal bedolven onder de sneeuw. Het bleef maar sneeuwen, van gisterenmorgen acht uur tot vanmiddag twee uur had het onafgebroken gesneeuwd. Het Lechtal was zelfs gedeeltelijk even afgesloten. Gelukkig waren we gisterenavond nog gaan rodelen. Voor de komende dagen zal het moeilijker worden om er te geraken.

Vanwege de hevige sneeuwval moest de bus gisteren een andere weg nemen om ons naar Holzgau te brengen. Met een halfuur vertraging waren wij aan de beurt. Het gaf wel een raar gevoel, met tweeën op een sleetje door een tractor naar boven gebracht. Boven kregen we uitleg hoe we moesten sturen en remmen. En dan was het onze beurt. Sleetje per sleetje schoven we traag of snel naar beneden, bleven op de slee of belandden we er naast of in een hoop sneeuw. Plezier hadden we zeker. Na een uurtje keerden we huiswaarts.

Vanmorgen deden we eerst enkele sneeuwproeven. En dan iglos' s of kampen maken. Of wegzakken in de sneeuw. Dirk vond een schop en was op zoek naar de aarde. Meer dan 125cm was de sneeuwhoogte. De meester was de spelbreker toen hij meldde dat het etenstijd was. Opnieuw werd er naar hartelust gesmuld.

Je merkte het wel. Er was onrust in de groep. Vanmiddag skiwedstrijd. We gaan voor goud, hoorden we.

Daar onze buschauffeur zich moeilijk ergens kon parkeren, kwam hij bij ons middageten en zo konden we sneller naar de skipiste worden vervoerd. De andere groep had pech. Zij moesten te voet naar het centrum van Bach stappen en dan nog een kwartiertje op de bus wachten. Nadat we onze rugnummer hadden gekregen mochten we eerst tweemaal oefenen. Morgane mocht als eerste naar beneden skiën. Eén per één slalomden we naar beneden. Uiteindelijk was Morgane – die morgen 12 wordt- de snelste. Dubbele proficiat Morgane. Vergeten we echter ook niet Annelies die vandaag 12 kaarsjes mocht uitblazen. Ook hier : proficiat Annelies.

Het skimateriaal moesten we met spijt in het hart binnen leveren. Blij met een diploma en medaille keerden we terug naar huis. Sommigen kregen er niet genoeg van en daarom trok juf Marleen met het grootste deel van de klas nog even naar buiten. Spelen in de sneeuw is toch zalig.

Vanavond onze jaarlijkse Tiroler Quiz en dan naar bed.

Slaapwel.

DAG 6

Gisteren werd de avond afgesloten met het Uno-spel. Een glunderende Jolien mocht haar prijs (wat snoepjes) in ontvangst nemen. Een applaus volgde.

Buiten bleef het maar regenen. Negen uur regen. Elf uur regen. Vanmorgen twee uur regen. Rond zes uur nog altijd regen. Als we (de leerkrachten) om kwart voor acht opstonden (we bleven vandaag ook een halfuurtje langer liggen – de vermoeidheid slaat toe) was het nog steeds aan het regenen. Om acht uur stonden de leerlingen op en zie, regen werd smeltende sneeuw en rond kwart over acht begon het te sneeuwen. En het bleef maar sneeuwen. Bij collega's die logeren in Stanzach, begon het pas te sneeuwen iets na half negen.

Door de hevige sneeuwval (na twee uur lag er 15 cm bij) werd het skiën iets moeilijker. Je wordt afgeremd, zicht is niet optimaal. Maar kom, we doen niet flauw. Skiën en sneeuw horen bij elkaar.

Waren we verkleumd, was het eten lekker of hadden we gewoon grote honger. De borden werden maar gevuld, de kommen raakten veel te snel leeg.

Na onze middagrust staat er een korte wandeling op het programma. En dan, sneeuwballengevecht, sneeuwman maken, sleeën of gewoon genieten van de verse sneeuw. Wat een leven!

Vanavond gaan we naar Holzgau om te gaan rodelen. De groepen die gisteren wouden gaan kwamen van een kale reis terug. Te veel water op de

baan. Voor vanavond zou dat geen probleem mogen zijn ('t is nu twee uur en nog steeds valt er sneeuw uit de lucht). Een verslag lees je morgen wel.

Sneeuwgroetjes uit Bach,

Tot morgen

Dag 5

Het was gisteren een drukke dag : skiën, sleeën en als klap op de vuurpijl een wandeling naar het volgend dorpje Schönau waar we gingen ijsstokschietsen (soort curling). We waren allen warm aangekleed om de avondwandeling in te zetten. De vorige dagen lag het wandeltempo heel laag, maar gisteren hebben we een nieuw record gevestigd vertelde de meester. In minder dan een half uur bereikten we onze bestemming.

We kregen 2 ijsbanen tot onze beschikking. Onze Oostenrijker gaf ons de nodige uitleg over de spelregels. De eerste keer mochten we eens proberen. En dan was het menens. Iedere keer dat je curling een cijfer raakte kreeg je ofwel 9, 7, 5, 3 of 1 punt. Iedere deelnemer mocht 10 keer zijn curling laten glijden. En wie won? Een zekere Luka. En wie was de pechvogel van de dag : Dirk. Ja Dirk, ijs kan glad zijn. En of hij het voelde. Gelukkig was juf Marleen in de buurt. Wat zelf en een verband deden wonderen. Dirk is wel voor 20% gehandicapt. Juf Veerle zal hem volgende week wat moeten soigneren.

Nadien werden we getraceerd op een drankje. Onze gastvrouw zocht en vond de nodige muziek : Dos servesas por vafor of serbesas of weten wij veel. De kinderen ; zij zongen vrolijk mee. Ook de Duitse muziek kende veel bijval, onder andere het Vliegerlied. Na opnieuw een halfuur stappen bereikten we onze woning waar we nog een ijsje kregen. En dan was het bedtijd.

De wekker liep veel te vroeg af. Terwijl ze op school hun wiskundeles kregen begonnen wij pas aan ons ontbijt. Zo vroeg moeten we nu ook weer niet opstaan.

Vandaag staat de oriëntatiewandeling op het programma. Om het kwartiertje vertrok er een groepje. Onderweg moesten we een aantal vragen oplossen. Eén groepje slaagde erin om alles op te lossen en de juiste weg te volgen. Enkelen durfden hun beste Duits boven te halen en de antwoorden aan toevallige voorbijgangers te vragen. Jammer dat het begon te regenen.

Twintig voor twee. Opnieuw richting Elbigenalp. De skiles was minder leuk. De regen was de grote spelbreker. Na anderhalf uur skiën vonden de skimonitoren het wellekes. Helemaal nat stapten we op de bus die ons droog naar huis bracht. Een heerlijke

chocomelk en een warme douche deed wonderen. Na het avondeten volgt dan de finale van het UNO-spel. De winnaars maken we morgen bekend.

Morgen sneeuw? Volgens de plaatselijke inwoners toch. Duimen maar.

Groetjes. Tot morgen

Dag 4

Enkele sportieve meisjes kropen vroeg uit de veren om met de meester een halfuurtje te gaan lopen. Na een verfrissende douche en ontbijt bracht de bus ons naar de skipiste van Elbigenalp. Iedereen had er zin in. Onder een stralende zon en het prachtig uitzicht maakten we de bergen onveilig. Her en der werd er gejojeld. De skiles mocht gerust wat langer duren. Alle groepen maakten gebruik van de liften.

Een typisch Belgisch gerecht stond op het menu : tomatensoep, frietjes met Vlaamse karbonaden en een stuk fruit.

Na een korte rustpauze (en het lezen van de brieven die de postbode had binnengebracht) werden we weer naar buiten gestuurd. Openluchtklassen!

Veel leuker dan in ons klaslokaaltje de lessen te moeten bijwonen.

Onderweg leerden we iets over de soorten logies (hotel – vakantiewoning – kamer met ontbijt) die er bestaan. We waren op zoek naar een geschikte plaats om te sleeën. Niet te vinden!!!! Overall te veel sneeuw, je zakte gewoon een halve meter in de sneeuw. Dan maar door een bos naar een hoger gelegen sleegebied : de natuur rodelbaan van Grünau. We namen een andere weg en kwamen meteen aan het vertrekpunt aan. Wat een prachtig uitzicht. Woorden schieten te kort. En dan in volle vaart naar beneden. De sneeuw op de piste hield de eerste sleeërs nog tegen. Voor de volgenden was het ijs de spelbreker. Het werd te gevaarlijk. Iedereen mocht eenmaal naar beneden sleeën. Nadien mochten we wel wat lager op de piste glijden. Moe maar voldaan stapten we naar onze vakantiewoning. Een warme choco deed wonderen.

Na het avondeten gaan we nog ijsstokschietsen. Een verslag hierover lees je morgen.

Dank aan onze medewerkers in België die tekst en foto's op de website plaatsen.

Sneeuwklasgroetjes

Dag 3

We werden gewekt op de noten van filmmuziek. Benieuwd keken we naar buiten. Ja, de sneeuw ligt er nog. Achter de bergen vormden zich toch al een stapel wolken. Nadat een groepje het weer had gemeten (- 11,6°, oostenwind) mochten we ontbijten. We werden verwelkomd door 3 Tirolers. In een raar Duits-Nederlands taaltje kregen we wat uitleg over Oostenrijk, Tirol en Bach. We moeten een goede hechte groep vormen. Rare kwiebels, die Oostenrijkers. Wij vormen toch een leuke groep. Zelfs van de kookouders krijgen we een pluim.

Vandaag skiles 2 . De zon brandde zich door de wolken en de hemel werd opnieuw blauw We probeerden de liften. De gevorderden de ankerlift, de andere groepen de bananenlift. Het werd opnieuw een leuke skidag. Te snel naderden de wijzers de cijfers van 12 uur. Skimonitor Wolfgang liet de laatste minuut zijn groep toch nog eens naar boven gaan om dan slalomend naar beneden te suizen. Jade vond het wel wellekes en liet zich boven vallen zodat zij met een sneeuwscooter naar de bus werd vervoerd. Gelukkig bleef het bij tranen en heeft ze geen letsels opgelopen.

Het middagmaal smaakte.

De vooruitzichten zijn niet echt hoopvol. De komende dagen is er opnieuw neerslag op komst. Eerst in de vorm van regen die misschien kan overgaan in sneeuw. Ook vorige week heeft het enkele dagen geregend. Zonder die regen zou er volgens de skileraar dubbel zoveel sneeuw gelegen hebben. En er ligt nu al zoveel. Onze borden waren nog maar leeg of we stonden al opnieuw in winteruitrusting aan de voordeur. Nadat we een uurtje flink hadden gestapt mochten we plaats nemen op een zetellift. We werden 600 meter hoger gebracht. We stonden nu 1800 meter boven de zeespiegel. Wat een schitterend uitzicht. Pakken sneeuw, resten van sneeuwlawines en een stralende zon maakten onze dag weer om in te kaderen. Jammer dat we er niet mochten zakglijden.

De afdaling verliep heel vlot en in een wip stonden we aan ons huisje. Nu ja huisje, de jongens slapen wel op de derde verdieping. Een verrassing stond op ons te wachten. Omdat we ons zo voorbeeldig gedragen en dit in vergelijking met andere groepen hebben onze kookouders ons vergast op overheerlijke pannenkoeken. En of ze ons hebben gesmaakt? Wat denken jullie?

Het avondeten wordt naar een later uur verschoven zodat onze maag ook de nodige rust krijgt. Straks (het is nu half zeven) worden er nog spelletjes gespeeld en eindigen we de dag met massage.

Benieuwd wat er morgen op het programma staat.

Sneeuwklasgroetjes.

DAG 2

Bach 16 januari 2012-01-16

Gisterenavond rond een uur of acht bereikten we eindelijk ons huisje voor de komende 9 dagen. De valiezen in de juiste kamer brengen was een zware taak. Maximum 20 kg? Ja max. 50 kg zeker. Nadat de kamer een persoonlijke touch kreeg verzamelden we ons in de eetkamer en namen we een kort avondmaal : soep met een boterham. Om de sneeuwklassen goed in te zetten noteerden we onze wensen op een wensballon die we iets later buiten oplieten. Een mooi zicht was het, onze ballonnen tussen de vele sterren bij heldere hemel. Rond half elf gingen de lichten uit en werd het (bijna) muisstil.

Rond de zevenen (nog wat te vroeg) werden al enkele kamers wakker. Een spannende dag was in aantocht. Onze eerste skiles. Om 8u. 15 zouden we ons ontbijt gekregen hebben, maar de plaatselijke bakker liet ons in de steek. Na een halfuurtje konden we dan toch de lekkere broodjes opeten. Iets later bracht de bus ons naar Elbigenalp. Bij Knittel kregen we onze ski's op maat. Nadien onze kamer opruimen en even in de sneeuw spelen. Na een korte rust opnieuw richting Elbigenalp waar we kennismaakten met de skileraars. Zij zullen ons recht houden op die toch wel lange latten.

Het werd een zalige namiddag. Voldoende sneeuw met een azuu blauwe hemel. We werden in 3 groepen verdeeld. Elf leerlingen mochten met Wolfgang de lift al eens uitproberen. Met de nodige elegantie skiëden ze naar beneden. De overigen werden in 2 andere groepjes verdeeld. Het was wel even wennen. Maar met vallen en opstaan lukte het wel. De tijd vloog voorbij.

Na het skiën stond een tas warme chocolademelk ons op te wachten. Die nog niet genoeg kregen van de sneeuw konden zich buiten nog wat uitleven. Een gelezen kans om de meisjes de nodige dosis sneeuw te bezorgen, dachten enkele jongens. De anderen namen een heerlijke warme douche.

Na het avondeten dagboek invullen en kaartjes of brieven schrijven naar het thuisfront. De post is op komst. O ja, er zijn al heel wat brieven toegekomen.

Ziezo, en nu maar hopen dat het draadloos internet (nieuw bij Jeka) werkt. Vanavond pas onze inlogstick gekregen.

Vele sneeuwklasgroetjes en tot morgen.

DAG 1

Hockenheim, 15 januari 2012 15u.03

Met een kwartier vertraging vertrokken we richting sneeuw. In Genk stapten nog enkele kookouders op de bus zodat ons busje vol geraakte. De sfeer op de bus is opperbest. Sommigen maakten met behulp van dekens mini-kampen. Een tijdje reden we in de mist maar naargelang de afgelegde kilometers verhoogden, werd het ook zonniger.

In Hockenheim konden we op het gekende autocircuit picknicken. Na lang zoeken vonden we dankzij Quentin een opening om naar binnen te gaan. Jammer dat er niet werd geraced

Het is echt zalig om met de bus mee te mogen reizen. De supermoderne bus rijdt heel zacht. Op onze bus zitten ook onze kookouders : Monique, Annie, Georgette en Jean-Pierre.

Enkele reacties van de zesdeklassers op de bus ergens tussen Hockenheim en Ulm.

Steven : Mama ik mis je nu al ook ben ik al een dag weg.

Charlotte : Het is leuk maar een vermoeiende reis!!!

Robbe: het is hier nu al tof en volgende week zeker ook!!!

Fien: Warm dat het hier op de bus is. Ik mis jullie maar maak al veel plezier. <3

Camille:Hey het is leuk in de bus ik heb zin om te gaan profiteren van de sneeuw!kus ik mis jullie!

Jade: Ik vind het echt super wel een beetje saai heel de tijd in de bus maar het is wel super o met mijn hele klas er naartoe te gaan heel dikke kussen jade

Natacha hey mama en papa ik hou zo hard van jullie xxx

Lotje we zijn er binnen 5uur en ik verveel me nog lang niet

Shelly:het is een lange reis maar het zal leuk worden mis jullie allemaal !!!!!!! groetjes aan poeka en meme bos(superuitzicht)

Hey mama en papa ik verander altijd van plaats in de bus maar bon jullie gaan mij missen maar ik ben zeker dat ik mij ga amuseren ;)

Morgane:Hey mama,papa,Ali en Bianca!!!Tis hier SUPER tof en er is veel sneeuw!De eerste sneeuwbal dat ik zal gooien zal op Lander zijn!Ik wil graag da pakske van jullie opendoen! Bye Bye!!!!XxXxXxXxXx

Marie: Hi guys De Cort! We zitten nu lekker in de bus! Het duurt lang maar 't is wel gezellig. Ik mis Coco, maar niet aan jullie ☺! Hoe gaat het met jullie? Met mij goed,
En voor Louise: kijk geen gossip girl ik er niet ben! XOXO MARIETJE

Febe:hey mamy senny joppypoppy! Ik mis jullie maar ik maak er een leuke sneeuwklassen van!! ik heb vandaag al de eerste sneeuw gezien maar het was ni fameus veel!!Ik ga maar want er komt een LEUKE SNEEUWKLASSEN aan!! xXxfebexXx ☺☺ !! kmis jullie!! ☺☺ doe a.u.b de groeten aan papa oma en opa??!!

Hallo mama en papa ik mis jullie heel erg. Ik ben een beetje ziek geweest en 2 keer overgegeven maar ik voel me nu stukken beter. ik heb al veel geslapen ik hoor heel veel gesnurk, lawaai en heel veel Merel. Slaap wel !!!! groetjes Karolien xxx :)

Liefste mama en papa in het begin miste ik jullie heel hard maar dat is nu over ik ga jullie wel nog missen in de avond maar dan gaan we veel babbelen dus ik heb eigenlijk geen tijd om jullie te missen ik ga mij hier kei goed amuseren!!!!!!!!!!!! Nu zitten we in de bus en het is nog ongeveer 2 uur rijden vele groetjes merel!!

De volgende halte komt in zicht en we sluiten de computer af.

Morgen lees je meer.

Groetjes